

РЕШЕНИЕ

№ 5303

гр. София, 08.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 19.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куманов, като разгледа дело номер **8879** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128а от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е с вх. № 28064 от 09.09.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) по повод на разпореждане от 27.08.2020 г. на председателя на Върховния административен съд (ВАС), с което е изпратена по компетентност на АССГ молба с вх. № 11537 от 11.08.2020 г., подадена от Р. И. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес]0, в частта ѝ касаеща иск за обявяване на нищожност на решение № 8294 от 26.06.2020 г., постановено по адм. дело № 14350 по описа за 2019 г. на ВАС, Петчленен състав, Втора колегия, в частта, с която е оставена без разглеждане касационната му жалба.

В своя уточняваща молба, озаглавена „Изпълнение“, депозирана на 04.11.2020 г. по описа на АССГ, Р. С. изрично заявява, че иска прогласяване на нищожността на решение № 8294 от 26.06.2020 г. по адм. дело № 14350/2019 г. на ВАС в частта: „ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационната жалба на Р. С. срещу решение № 11 603 от 31.07.2019 г., постановено по адм. дело № 13721/2017 г. от Тричленен състав на ВАС, Шесто отделение и прекратява производството по делото в тази част“. Посочва, че иска нищожност на прекратителната част на решението, защото „...се и разделят производствата по касационните жалби...“. Инвокира съображения, че решението е нищожно в посочената част, тъй като касационната му жалба е оставена без разглеждане с решение, а съгласно чл. 221 от АПК не е предвидено прекратяване на производството. Посочва се, че въпросът относно допустимостта на касационната

жалба е предвиден в чл. 215 от АПК и е следвало предварително оставяне без разглеждане и прекратяване на производството с определение. В своите доводи Р. С. подчертава, че реално производството по неговата касационна жалба петчленния състав никога не се е произнасял, защото в компетенциите му бе е било да постановява решения извън хипотезите на чл. 221 от АПК. В алтернативност посочва нищожност на процесната част от решението на ВАС на основание чл. 215 от АПК, поради „...излизане извън рамките на законово делегираната компетентност на съда. Това, че съдът е компетентен да постанови решение не означава, че съдът е компетентен да постанови нещо различно от решение (по АПК, чл. 221) и да го нарече решение. Според ищецът съдът не определя кое е решение и не определя възможните решения и не може той сам да дерогира нито изискванията на АПК, чл. 221 нито да дерогира изискванията на АПК, чл. 215.“. В заключение, в т.2 от петитума на исковата молба, се иска алтернативно на основание чл. 218, ал.2 от АПК да се постанови недопустимост на оспорвания съдебен акт и постановяване на неговото обезсилване. В хода на съдебното производство, ищецът, редовно призован, се явява лично, поддържа искането си за нищожност и предлага да бъде уважени на посочените от него доводи. Депозира писмено становище и претендира разноски, съгласно списък. Ответникът, Министър на енергетиката, редовно призован, се представлява от юрк. Т., която оспорва иска, предлага да не се уважава, депозира писмено становище и претендира разноски.

Ответникът, Върховен административен съд, редовно призован, не се представлява. Излага доводи, че същият не е страна в производството и предлага да бъде прекратено по отношение на него.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор Куманов, който дава мнение за неоснователност на иска, заведен от ищеца по реда на чл. 128а от АПК, тъй като не са ангажирани доказателства, които да обосноват нищожност на съдебния акт на ВАС.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административно дело № 14350 по описа за 2019 г. на ВАС, Петчленен състав, Втора колегия е било образувано по касационни жалби на Р. И. С. и от министъра на енергетиката против решение № 11 603 от 31.07.2019 г., постановено по адм. дело № 13721 по описа на ВАС, Шесто отделение, Тричленен състав, на основание чл. 208 и следващите от АПК. Това съдебно производство е приключило с постановяването на решение № 8294 от 26.06.2020 г., с което е оставена без разглеждане касационната жалба на Р. И. С. срещу решение № 11 603 от 31.07.2019 г. от Тричленен състав на ВАС, Шесто отделение и прекратява производството по делото в тази част; Остава без разглеждане частната жалба на Р. И. С. срещу определение № 11485 от 26.07.2019 г., постановено по същото дело и прекратява производството по делото в тази част; Отменя решение № 11 603 от 31.07.2019г., постановено по адм. д. № 13721/2017г. от тричленен състав на ВАС, шесто отделение, в частта, с която са обявени за нищожни по жалби на Р. С., В. К. и Н. Г. чл. 61, ал. 2 и ал. 4, чл. 63, ал. 2, т. 1, ал. 3 и ал. 4, чл. 64, ал. 1, т. 3, ал. 2 и ал. 3, чл. 67, чл. 68, ал. 2 и ал. 3, чл. 69, ал. 1, чл. 70, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и ал. 8, чл. 71, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и ал. 5, чл. 72, ал. 2, ал. 3 и ал. 4, чл. 73 от Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, издадена от министъра на икономиката и енергетиката и т. 6.4.1 и т. 6. 7 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, представляваща Приложение

към чл. 61, ал. 1 от Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, издадена от министъра на икономиката и енергетиката и вместо него постановява: ОТМЕНЯ като незаконосъобразни разпоредбите на чл. 61, ал. 2 и ал. 4, чл. 63, ал. 2, т. 1, ал. 3 и ал. 4, чл. 64, ал. 1, т. 3, ал. 2 и ал. 3, чл. 67, чл. 68, ал. 2 и ал. 3, чл. 69, ал. 1, чл. 70, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и ал. 8, чл. 71, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и ал. 5, чл. 72, ал. 2, ал. 3 и ал. 4, чл. 73 от Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, издадена от министъра на икономиката и енергетиката и т. 6.4.1 и т. 6.7 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, представляваща Приложение към чл. 61, ал. 1 от Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, издадена от министъра на икономиката и енергетиката. ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

Р. С. иска посоченото решение да бъде прогласено за нищожно в частта на първия му диспозитив, с който е оставена без разглеждане касационната му жалба срещу решение № 11 603/31.12.2019 г., постановено по адм. дело № 13721/2017 г. от тричленен състав на ВАС, Шесто отделение и е прекратено производството по делото в тази му част. За да приеме недопустимост на касационната жалба на С., петчленният състав на ВАС е посочил, че тя е процесуално недопустима, тъй като първоинстанционното производство е било образувано по оспорване от Р. С., В. К. и Н. Г. на разпоредби от Раздел II на Глава осма от Наредба № 16-334 от 2007 г. за топлоснабдяването. Със съдебното решение тричленният състав на ВАС прогласява нищожността на част от разпоредбите, а останалите отменя като незаконосъобразни. При тези данни, ВАС, Петчленен състав приема, че първоинстанционното решение е благоприятно за С., поради което той няма право на касационно обжалване поради липса на правен интерес. Решаващият съдебен състав е посочил, че доводите в касационната жалба, че тричленният състав на ВАС не е разгледал всички възражения за нищожност на оспорените разпоредби, са неотнормими към преценката за допустимост на касационното обжалване, поради което в тази част то е прекратено и касационната жалба на Р. С. оставена без разглеждане.

На 07.08.2020 г. по описа на АССГ е постъпила молба от Р. С., с която е поискано тълкуване на решение № 8294 от 26.06.2020 г. на ВАС, Петчленен състав, както и неговата нищожност. С резолюция от 10.08.2020 г. същата е изпратена по компетентност на ВАС. С разпореждане от 27.08.2020 г. на председателя на Върховния административен съд е разпоредено молбата за тълкуване да се изпрати на съдебния състав, който е постановил окончателния съдебен акт по адм. дело № 14350 по описа на ВАС за 2019 г., а в частта, с която се иска нищожност на посочения съдебен акт – да се изпрати по компетентност на Административен съд – София град.

В изпълнение на посоченото разпореждане на председателя на ВАС, в АССГ е образувано настоящето съдебно производство, което първоначално е разпределено на 56 – ти състав на съда и е насрочено за открито съдебно заседание на 30.06.2021 г. Във връзка с молба от 30.06.2021 г. на Р. С., председателят на 56 – ти състав се е отвел, след което делото е разпределено на 40 – ти състав. С Протоколно определение от 02.12.2021 г. председателят на 40 – ти състав на АССГ се е отвел от делото. В периода от 08.12.2021 г. до 16.03.2023 г. следват множество отводи на съдии от АССГ.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените от ВАС съдебни решения и адм. дело № 14350/2019 по описа на ВАС, ведно с адм. дело № 13721/17 г. на ВАС, както и представените от страните писмени документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни

изводи:

Исковата молба е процесуално допустима. Установителният иск с предмет обявяване нищожност на съдебно решение, постановено от Върховния административен съд, на основание чл. 128, ал.1 от АПК може да се подава безсрочно. Същият е предявен от активно легитимирано лице срещу съдебен акт, който е неблагоприятен за него и който като окончателен такъв, не е бил предмет на инстанционен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, исковата претенция е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С разпоредбата на чл. 128а, ал.1 от АПК е предвидена възможност за предявяване на иски за обявяване на нищожност на решения и определения, които преграждат по нататъшното развитие на производството. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни актове. Според доктрината и съдебната практика нищожни са съдебни решения, които са постановени от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната дейност на съда, без да е спазена писмената форма за действителност, при напълно неразбираема воля на съда и неподписано решение / ТР № 1/2011 г. от 10.02.2012 г. по т. д. № 1/2011 г. на ВКС, ОСГТК/. Съдебната практика приема за нищожно и решение, изискващо невъзможно изпълнение с оглед научните и техническите постижения на съвременната цивилизация, както и изпълнение на действие, съставляващо престъпление или което е несъвместимо с основите на действащия правен ред.

Настоящият съдебен състав намира, че процесното решение е постановено от надлежен съдебен състав. Съображенията за това са следните:

От разпоредбата на чл. 149, ал.2 от ГПК вр. чл. 144 от АПК се установява, че разглеждането на делото завършва с приключването на устните състезания. Следващото разглеждане на делото процесуално действие на съда е постановяването на решение по спора. Разпоредбата на чл. 172, ал.1 от АПК определя срока, който е инструктивен, за постановяване на решението и го обвързва със заседанието, в което е приключило разглеждането на делото. Чл. 172а, ал. 3, изр. 1 от АПК създава задължение за подписване на решението от съдията/съдиите, участвали в постановяването му.

С предявения иск се търси обявяване нищожност на решение № 8294 от 26.06.2020 г. по адм. дело № 14350/2019 г. на ВАС в частта: „ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационната жалба на Р. С. срещу решение № 11 603 от 31.07.2019 г., постановено по адм. дело № 13721/2017 г. от тричленен състав на ВАС, шесто отделение и прекратява производството по делото в тази част“, защото в чл. 221 от АПК не е предвидено правомощието на касационния съд да „остави без разглеждане жалбата“ и да „прекрати“ производството с решение, тъй като това трябвало да стане по реда на чл. 215 от АПК с определение относно допустимостта на съдебното оспорване.

Разпоредбата на чл. 221, ал.2, изр. 1 от АПК посочва, че Върховният административен съд оставя в сила решението или го отменя в оспорената му част, ако е неправилно. В случая е използвано посочването на ВАС като родово понятие на касационна инстанция, което следва от заглавието на правната норма „Решение по касационното оспорване“, за да се посочи, че тези правила за поведение се следват и прилагат във всички касационни дела. Разглеждайки системното място на касационното обжалване при съдебното оспорване на административни актове, виждаме, че то следва правилата за първоинстанционното производство, поради което за всички неуредени случаи в глава Д. на АПК се прилагат разпоредбите на глава Десета (чл. 228 от АПК).

Следователно, когато в хода на касационното разглеждане на съдебния спор се установи нередовност на касационната жалба, то тя следва да бъде оставена без разглеждане и производството по нея прекратено.

Правилно ищецът посочва, че в чл. 215 от АПК са посочени основанията за прекратяване на касационното производство, но пропуска разпоредбата на чл. 210 от АПК, в която императивно е посочено правото на касационно обжалване. В алинея 1 на чл. 210 от АПК законодателят изрично е записал, че „Право да обжалват решението имат страните по делото, за които то е неблагоприятно“. Следователно право на касационна жалба имат конституираните по реда на чл. 153 от АПК страни – оспорващ, административен орган, издал обжалвания административен акт и/или заинтересованите лица, ако има такива, от първоинстанционния съд. В случая Р. С. е подал жалба срещу определени части на Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, издадена от министъра на икономиката и енергетиката и т. 6.4.1 и т. 6. 7 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, представляваща Приложение към чл. 61, ал. 1 от Наредба № 16-334 за топлоснабдяването, издадена от министъра на икономиката и енергетиката, заедно с други лица. По това негово оспорване е било образувано адм. дело № 13721/2017 г. по описа на ВАС, което е приключило с решение № 11 603 от 31.07.2019 г. и с което е удовлетворено оспорването на С.. Следователно решението на ВАС от 2017 г. е благоприятно и той няма правен интерес от неговото обжалване, в който смисъл се е произнесъл Петчленния състав на ВАС с решение № 8294 от 26.06.2020 г., постановено по адм. дело № 14350/2019 г., като е оставил жалбата му без разглеждане и е прекратил производството.

По силата на чл. 158, ал. 3, изр. 2 от АПК, приложима съгласно препращащата норма на чл. 228 от АПК, съдът прекратява делото, когато нередовностите бъдат открити в течение на производството, т.е. това може да стане във всеки един момент до приключване на делото с постановяването на съдебния акт, който може да бъде определение или решение. Следователно ВАС, Петчленен състав съгласно разпоредбите на АПК е прекратил производството спрямо Р. С. с решение № 8294 от 26.06.2020 г., съобразявайки се с изисквания на чл. 228 вр. чл. 158, ал. 3, изр. 2 от АПК, поради което същото не е нищожно в тази му част.

Що се касае до конституирането на ответника – Върховен административен съд, по делото, настоящият съдебен състав намира за необходимо да припомни, че същото е сторено с определение от 16.03.20223 г., тъй като ищецът изрично е изразил волята си за това и поради което е искал множество отводи. Срещу това конституиране възразява самия ответник - ВАС, видно от негова молба от 27.03.2023 г. (л. 404), в която изрично посочва, че искът за прогласяване на нищожност на съдебен акт е установителен по своя характер и е средство за преодоляване на правен спор между страните, участвали в делото, по което е постановен този акт, поради което производството по чл. 128а от АПК се води между страните, участвали в делото, по което е постановено решението, чиято нищожност се иска.

Административен съд – София град, трето отделение, 8 – ми състав изцяло споделя възражението на ответника, ВАС, че същият не следва да е страна по делото и производството по отношение на него следва да се прекрати. Необходимо е да посочи, че в чистия исков процес ищецът определя кръга на участващите страни, т.е. той насочва иска си

към конкретен ответник. Това е така, защото в исковия процес е водещо диспозитивното начало, прогласено в чл. 6 от ГПК, а не служебното, регламентирано в чл. 9 от АПК, което е определящо в съдебното производство по оспорване на административни актове. Не така обаче стоят нещата в производството по чл. 128а от АПК, в което страни по силата на закона са участниците в съдебното оспорване на административен акт в широк смисъл – индивидуален, общ или нормативен. Следователно, когато се иска нищожност на съдебен акт на административен съд или на ВАС, страни в това особено исково производство са ищец и ответник, по отношение на които съдебното решение има сила на присъдено нещо и с което е приключен административно правен спор. Всяка от тези страни трябва да има пряк и непосредствен правен интерес от прогласяване нищожността на съдебния акт на административния съд. За по – голяма яснота е необходимо да се посочи, че съгласно чл. 153, ал.1 от АПК страни по делото са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица. От така посочената правна дефиниция се установява, че страна в съдебното производство не е съдът, който го разглежда. От тук следва изводът, че съдът, постановил съдебния не може да бъде участник/страната в производството по чл. 128а от АПК, тъй като не е имал такова качество в производството по постановяване на съдебния акт, чиято нищожност се иска.

С цел пълнота на изложението и във връзка с постъпилата молба от Р. С. на 02.08.2023 г., след обявяването му за решаване, съдът намира за необходимо да посочи, че отправените искания за отвод на съдебния състав – председател и съдебен секретар, са изцяло неоснователни и неподкрепени с доказателства, а с тях се цели едно необосновано забавяне на процеса, както и нежелание за приключване на съдебното производство. С определение от 04.08.2023 г. настоящият съдебен състав остави без уважение тази молба на ищеца без уважение, поради което не следва да го право повторно с настоящето решение. Неоснователни и са всички останали искания на ищеца.

По изложените съображения исквата на молба на Р. С. се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена, а производството срещу Върховния административен съд – прекратено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от ответника, Министър на енергетиката, за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски, направено с Отговора на исквата молба (л. 125 – 127), същото следва да се уважи на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд – София град,

Трето отделение, 8 – ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ определение от 16.03.2023 г., с което е конституиран в качеството на ответник по адм. дело № 8879/2020 г., Върховният административен съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 8879/2020 г. по отношение на Върховния административен съд.

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на Р. И. С., с което се иска обявяване на нищожност на решение № 8294 от 26.06.2020 г., постановено по адм. дело № 14350 по описа за 2019 г. на ВАС, Петчленен състав, Втора колегия, в частта, с която е оставена без разглеждане касационната му жалба срещу решение № 11 603 от 31.07.2019 г., постановено по адм. дело № 13721/2017 г. от тричленен състав на ВАС, шесто отделение

ОСЪЖДА Р. И. С., ЕГН [ЕГН] да заплати сторените съдебно – деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение на Министъра на енергетиката в размер на 100,00 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: